

Môj tajný jednorozec

Sny sa plnia

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Môj tajný jednorožec

Sny sa plnia

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Linda Chapmanová

Môj tajný jednorožec 2: Sny sa plnia – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

*Môj tajný
jednorozec*

Sny sa plnia

Môj tajný jednorozec

Sny sa plnia

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Written by Linda Chapman

Text copyright © Working Partners Ltd, 2002

Illustrations copyright © Biz Hull, 2002

Created by Working Partners Ltd, London W6 0QT

© Andrew Farley

Translation © Lucia Boszorádová, 2020

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1524-9

ISBN e-knihy 978-80-566-1548-5 (1. zverejnenie, 2020)

Pre Iolu – sny sa naozaj môžu
stať skutočnosťou.

Prvá kapitola

Už je takmer čas, Súdram,“ pošepala „ Laura Fosterová sivému poníkovi stojacemu vedľa nej. Záhľadela sa na drobný fialový kvietok hviezdicovitého tvaru vo svojej dlani. Na každom lupienku sa leskla výrazná zlatistá škvrna. Dievčina kvietok zľahka pohľadila prstom. Poník prešľapoval na mieste a netrpezlivo jej strčil do ruky.

★ *Môj tajný jednorožec* ★

„Ešte pár minút,“ povedala a zdvihla zrak. Na túto chvíľu čakala celý deň. Slnko už takmer zapadlo.

Len čo sa celkom schovalo za hory, nad hlavami im zažiarila jasná hviezda.

Laura pocítila napätie. *Teraz!*

Začala jemne otrhávať lupene fialového kvietka a odriekala pritom tajné slová reverzného zaklínadla:

*Hviezda súmraku tajomná,
na nebi taká vzdialená,
nech tvoje svetlo dnes vzplanie
a splní tajné želanie:
nech opustený poník stratí sa
a na jednorožca zmení sa!*

Len čo vyslovila posledné slovo, zablysko sa fialové svetlo.

Poník zmizol, a keď vzápätí pozrela na oblohu, zbadala tam krúžiť snehobieleho jednorožca.

„Súmrak!“ zvolala radostne. Jednorozec prištal vedľa nej.

„Ahoj,“ pozdravil a položil jej hlavu na plece. Cítila jeho dych. Hoci jej Súmrakove slová v hlave zneli jasne, jeho ústa sa nehýbali. Spomenula si, čo jej povedal minulú noc, keď ho prvýkrát premenila: kým sa ho dotýka alebo drží vlas z jeho hrivy, môže ho počuť hovoriť.

Laura ho objala, a keď pozrela nadol, zistila, že v dlani ešte stále zvierajú fialové lupene. „Veď som ich nepustila na zem,“ začudovala sa.

Súmrak pohodil striebornou hrivou. „To ani nemusíš. Lupene mesačného kvetu potrebujú len pri *prvom* vyrieknutí zaklínadla. Rovnako aj svit Hviezdy súmraku. Teraz stačí už len povedať čarovné zaklínadlo.“ Kopytom nedočkavo rozhrabol trávku. „No tak, Laura, poďme si zalietať.“

Nemusel ju prehovárať. Hneď sa mu vyšvihla na chrbát.

Jednorožec sa vzniesol a Laura sa od radosti rozosmiala. Pevne sa držala jeho dlhej hrivy a vo vlasoch jej svišťal vietor.

„Už sa zlepšujem,“ vyhlásil Súrarak, krúžiac vo vzduchu.

„To rozhodne!“ súhlasilo dievčatko.

Deň predtým bol Súrarakov let ešte veľmi nemotorný a Laura bola naozaj veľmi rada, že ju pred pádom chránila špeciálna mágia jednorožcov.

Hľadela dole na polia a lesy pod nimi.

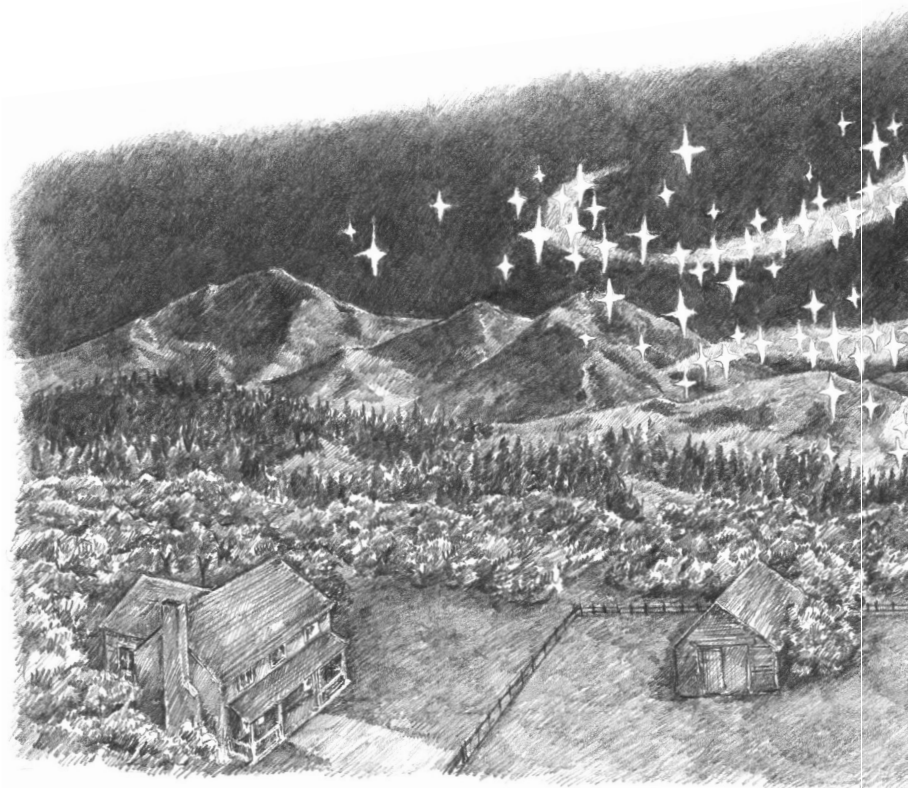
„Podme preskakovať medzi vrcholkami stromov,“ navrhol Súrarak.

„Dobre,“ súhlasila, „no nemôžem ostať vonku príliš dlho, inak sa mama s ockom začnú čudovať, kde som.“

★ *Môj tajný jednorožec* ★

Súmrak spravil vo vzduchu otočku a zamieril k lesu rozprestierajúcemu sa na kopcoch za Lauriným domom.

Dievčatko sa rozhliadalo po neďalekých usadlostiach. Jej pozornosť zaujal biely drevený domček s červenými stajňami na okraji lesa. „To je Farma na husej zátoké,“ vysvetľovala. „Ocko

★ *Sny sa plnia* ★

sa dnes stretol s jej majiteľom. Volá sa pán Cassidy. Jeho dcéra Mel má toľko rokov ako ja a tiež

má poníka. Dohodol sa s nimi, že ich zajtra môžem prísť navštíviť. A ty pôjdeš so mnou!“

„To znie skvele!“ zvolal Súrak.

Laura zrazu zneistela. „Zistí Melin poník, že si jednorožec?“ spýtala sa. Vedela, aké dôležité je zachovať jeho tajomstvo. Keď jej pani Fontanová prezradila kúzlo, ktoré premení Súraka na jednorožca, zdôraznila, že sa o tom nikto nesmie dozvedieť. Mohlo by ho to veľmi ohroziť!

„Zistí,“ potvrdil Súrak, „ale to je v poriadku. Kone a poníky vedia, že tajomstvo jednorožcov sa nesmie vyzradiť.“

„Vedia o jednorožcoch všetky zvieratá?“ vypytovala sa dievčina ďalej.

Súrak pokrútil hlavou. „Iba kone a poníky – hoci ostatné zvieratá niekedy tiež vycítia, že som iný.“ Zletel nižšie, aby pod kopytami

cítil vrcholky stromov. „Si pripravená zaskákať si?“

„To si píš!“ vyhlásila Laura.

„Tak ideme!“ Jednorožec vyletel ponad najvyššie konáre veľkej borovice.

Bláznivo skákali od jedného vrcholka k ďalšiemu. Na okraji lesa Súmrak spravil salto a Laura zvýskla od radosti.

Čoskoro si však uvedomila, že je čas vrátiť sa domov. „Keby sme zostali dlhšie, mama s ockom by sa iste začali báť,“ vysvetlila.

Súmrak prikývol a vybral sa späť na Grange-rovu farmu.

Onedlho už pristál vo svojom výbehu. Dievčatko zosadlo a vyslovilo ukrývacie zaklínadlo. V záblesku fialového svetla sa jednorožec opäť zmenil na malého sivého poníka.